

На сьогодні, в процесі інформаційного забезпечення органів державної влади продовжують широко використовуватись традиційні джерела інтелектуальної інформації.

Це стосується, наприклад, розвитку системи електронного урядування, яка виступає засобом, що забезпечує інформаційну взаємодію органів виконавчої влади між собою, з громадянами та юридичними особами на основі сучасних інформаційних технологій. Ця інформаційна взаємодія включає надання інформаційних та адміністративних послуг і на неї покладається сприяння ефективності державного управління шляхом інноваційних перетворень в сфері інформаційного забезпечення органів державної влади [2]. Останнє передбачає: 1. налагодження інформаційних комунікацій між суб'єктами державної влади всіх рівнів, створення централізованих баз даних з технологіями розподіленої обробки даних для забезпечення електронного документообігу в усіх державних органах та установах; 2. забезпечення надання державними органами повного спектру інформаційних послуг електронними засобами всім категоріям громадян у доступній та зручній формі, без часових та просторових обмежень; 3. сприяння розвитку електронного ринку товарів і послуг для забезпечення державних замовлень, організації тендерів, ефективності управління виробництвом та реалізацією товарів і послуг з метою підвищення конкурентоспроможності вітчизняних виробників на міжнародному ринку; 4. впровадження електронної демократії як форми забезпечення прозорості, довіри у відносинах між державою і громадянами, приватним бізнесом, громадськими організаціями та інституціями; 5. відкритості державного управління для громадського й суспільного обговорення, контролю та ініціатив; 6. підвищення якості життя громадян через удосконалення надання соціальних послуг, системи охорони здоров'я, забезпечення гарантій правової, екологічної та особистої безпеки, розширення можливостей для освіти; 7. Впровадження системи електронного голосування як форми забезпечення прозорості виборчого процесу, зворотного зв'язку відносин виборець-депутат та контролю за діяльністю депутатів з боку виборців.

В контексті цього, основною вимогою до системи інформаційного забезпечення органів державної влади, особливо в умовах упровадження електронного урядування, є те, що вона повинна мати відкритий характер і забезпечувати інтерактивну взаємодію між підрозділами всередині окремої державної установи, між органами державної влади та місцевого самоврядування по вертикалі й по горизонталі, між органами влади та громадянами й підприємствами.

Інтегрована інформаційна система має забезпечити ефективну роботу органів державної влади завдяки удосконаленню їх інформаційно-аналітичних систем та використанню компонентів, що реалізують інтеграцію їх діяльності, а саме: телекомунікаційне середовище, інтегровану систему електронного документообігу, інтегровану систему управління інформаційними ресурсами, систему управління розподіленими технологіями аналітичних обчислень тощо.

1. Чубенко Л.М. *Аналіз підходів до побудови інформаційного забезпечення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://khnu.km.ua/root/kaf/ksm/Chubenko.doc>* 2. *Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.12.2010 № 2250-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2250-2010-p>*

Цапулич Анастасія

Науковий керівник – д.е.н., проф. О. О. Другов

ВИРІШАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ ЛІДЕРСТВА ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ БУДІВНИЦТВА

Лідерство відіграє важливу роль у формулюванні та реалізації стратегій держави, воно розглядається як зв'язок, який пов'язує процес стратегічного управління з баченням країни [1]. Проект Стратегії сталого розвитку України до 2030 року визначає стратегічні напрями довгострокового розвитку України. Стратегічне бачення сталого розвитку України ґрунтується на забезпеченні національних інтересів. Операційна ціль 4.3. включає в себе завдання, яке передбачає поліпшення до 2030 року житлових умов всіх громадян України, зокрема молодих сімей, багатодітних сімей, фахівців з дефіцитними професіями.

Вирішальне значення лідерських ролей для формування та реалізації стратегії, спрямованої на створення інклюзивних, безпечних, життєстійких та збалансованих населених пунктів мають наступні риси:

1. Лідер повинен забезпечувати впровадження інновацій у процесі стратегічного управління будівництвом.

2. Лідерство передбачає людину-аналітика: у процесі стратегічного управління відповідальність лідера полягає у аналізі ситуації, знаходженні розривів між поточним та бажаним станом.

3. Лідер повинен дбати про кожен аспект, який забезпечує ефективність в будівельній галузі.

4. Відповідальність лідера полягає у наданні всіх необхідних ресурсів для ефективної роботи будівельної галузі.

5. Лідер як аналітик ризиків: лідери сканують середовище в якому працюють, для того, щоб виявити ключові можливості, ризики та зміни.

Отже, лідером у даній ситуації може виступати очільник області, району, міста, громади або Держархбудінспекції.

На рисунку 1 подано надходження новозбудованої площі житлових приміщень у регіонах України за 2018 рік. Найвищі показники: Київська область – 869 369 м², Львівська область – 671 160 м², Івано-Франківська область – 436 816 м², загальна площа у всій Україні – 4 911 907 м².

Рис.1 Площа новозбудованої житлової площі у 2018 році, м²

Джерело: побудовано за даними <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Вищенаведені результати показують, що Київська, Львівська та Івано-Франківська області володіють не тільки достатньою кількістю ресурсів для житлового будівництва, але й керівництво на місцях володіє достатніми лідерськими якостями. По-перше, Держархбудінспекція йде на зустріч забудовникам. По-друге, для задоволення вимог забудовників органи місцевого самоврядування співпрацюють з ними. Вони укладають договори, основним завданням яких є створення мереж, які узгоджують співпрацю із середовищем внутрішнім, зовнішнім, локальним та глобальним.

Отже, лідерські якості адміністрацій забезпечують ефективність стратегічного процесу управління, забезпечують базову лінію для стратегічне мислення, забезпечують бачення, які спрямовані на досягнення цілі по будівництву житлових приміщень в Україні. Рекомендаціями для адміністрацій інших областей є: окреслити бачення з цілями та завданнями органу з метою успішної діяльності в динамічному середовищі, оцінити та переглянути стратегії для того, щоб визначити недоліки, а також оновити стратегії відповідно до місцевих особливостей.

1. Arooj Azhar (2017) *The Role of Leadership in Strategy Formulation and Implementation* URL: https://www.researchgate.net/publication/284601403_The_Role_of_Leadership_in_Strategy_Formulation_and_Implementation
 2. Стратегія сталого розвитку України до 2030 року URL: https://www.undp.org/content/dam/ukraine/docs/SDGreports/UNDP_Strategy_v06-optimized.pdf
- Державна служба статистики URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Чернецька Теодозія

Науковий керівник – к.е.н., доц. І.І. Яремко

ЕФЕКТИВНІСТЬ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

На сучасному трансформаційному етапі розвитку економіки країни важливим виступає поживлення інвестиційної діяльності, що спирається на врегулювання макроекономічних показників, вирівнювання дисбалансу між імпортом та експортом, стабілізацію інфляційних процесів, скорочення боргових зобов'язань і бюджетного дефіциту.

Бюджетна політика держави спрямована на систематизацію розвитку бюджетної системи та її інституцій, створення ефективної системи управління державними фінансами, метою якої є не тільки виконання державою соціальних зобов'язань на основі національної системи інтересів та цінностей, а й забезпечення економічного зростання та формування інвестиційної привабливості країни. Неефективна бюджетна політика стимулює негативні процеси у функціонуванні та розвитку економіки країни, що суттєво впливає на фінансові результати діяльності суб'єктів господарювання та громадян, а отже, і на рівень макроекономічних параметрів.

Основою забезпечення ефективної бюджетної політики держави є бюджетний кодекс, який законодавчо унормовує середньострокове бюджетне планування, використання методології програмно-цільового підходу до бюджетного процесу, вдосконалення процедур формування, розгляду та прийняття бюджетів різних рівнів, удосконалення управління державним боргом, впровадження системи внутрішнього фінансового контролю як дієвого інструмента управління державними фінансами [1]

Серед основних проблем бюджетної безпеки виділяється необхідність чіткого розмежування функцій державного та місцевих бюджетів, впорядкування системи взаємозаліків, встановлення процедури обґрунтування пріоритетів бюджетних витрат та їх норм, запобігання випадкам нецільового використання фінансових ресурсів та ін.